

Haab, at naar vi om forhaabentlig ikke alt for lang Tid naa til at gennemføre en virkelig Sparekasselov, man saa for Alvor vil tage under Overvejelse, om man ikke paa dette Punkt for en Gangs Skyld her i vort Land kan gaa mere rationelt til Værks, end man plejer. Jeg har en Gang før peget paa et Forslag til Sparekasselov, som jeg har set fremsat af Bankdirektør Hassing-Jørgensen her af Byen. Jeg kan ikke undlade ved denne Lejlighed at slaa til Lyd for den Tanke, om man ikke kunde gaa til en virkelig Sparekasselov, der omfattede alle Sparekasser, og hvorefter Staten saa ydede Garanti til alle Sparerne. Disse maatte saa nøjes med en noget mindre Rente, men de vilde til Gengæld til enhver Tid være sikre paa, at deres opsparede Kapital var fuldkommen sikkert anbragt. De Folk, der ikke vilde nøjes med Sparekasserer, kunde saa gaa til Bankerne, der sikkert nok vilde give højere Rente. De maatte saa være deres egne Garanter, saa at vi kunde blive fri for, naar der indtræffer en eller anden Katastrofe, at se Rigsdag og Regering have den Pligt at beskæftige sig dermed. En saadan Garanti er jo ikke noget ukendt, et saadant System kendes i adskillige af vore Nabolande, og jeg synes derfor godt, at vi kunde gaa ind derpaa. Jeg deler ganske den Betragtning — det kan godt være, at det ikke er strengt juridisk rigtig —, at man øjeblikkelig skulde have foretaget dette Skridt og til Gengæld for den Garanti, man saaledes ydede Sparekasserne, skulde have inddraget Reservefonden fra de forskellige Sparekasser i en Fond, hvoraf man saa ogsaa kunde have bragt denne Sparekasse paa Benene, og Resten kunde man bruge til at bøde paa slige Ulykker i Fremtiden. Jeg henstiller dette til alvorlig Overvejelse, at man i Stedet for de Lapperier, der her foreslaas, gik til en virkelig rationel Løsning af hele dette Spørgsmaal, en Løsning, der kunde betrygge Befolkningen i Fremtiden. Thi et staar for mig som ganske givet, og det er, at hvis der ikke sker noget andet og mere paa dette Felt, vil let Sparsommeligheds-sansen i vort Folk lide et Knæk, som ingen er tjent med.

Aadal: Man har jo gaaet med en noget spændt Forventning efter at se, hvad der vilde komme ud af det Forslag, som Regeringen vilde komme frem med angaaende Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Der har jo været store Van-

skeligheder at overvinde. Det er store Tab, det drejer sig om, og meget indviklede Forhold, man her har med at gøre. Jeg tillod mig, da vi havde Forslaget om Bondestandens Sparekasse til Behandling i Efteraaret, at udtale min Tvivl om, at man inden 1. April kunde naa et Resultat, saa at man kunde lægge Sagen helt klart frem. Det viser sig jo ogsaa, at helt klar er man ikke, men jeg vil indrømme, at som Regeringen nu har forelagt Lovforslaget, kan det jo vedtages, og saa kan det efterhaanden klare sig, om Forholdene kunne naa at gaa i Orden. Jeg tillod mig ogsaa i Efteraaret ved den nævnte Lejlighed at omtale, at den Garantikapital, der tegnedes, burde tegnes paa et mere solidt Grundlag, og at der burde indbetales visse Procent. Jeg saa klart den Gang, at den Maade, Garantitegningen var foregaaet paa, kunde vi ikke anerkende, naar der skulde lovgives om Sparekassen, og Staten skulde yde Støtte. Det glæder mig derfor ogsaa, at der i Lovforslaget er indsat en Bestemmelse om, at denne Garantitegning skal foregaa paa ny, og at der skal indbetales visse Procent af Garantikapitalen. Her i Loven er foreslaaet 10 pCt. Det kan jo godt være, at det under de forkvaklede Forhold, der ere fremkomne ude omkring paa Sjælland, er et noget højt Beløb for hver enkelt Garant at indskyde. Men der forlanges kun i Loven, at der skal indskydes saa stort et Beløb, som svarer til 10 pCt. af en Garantikapital paa 2 Mill. Kr., saa at Indskuddet kan blive 200,000 Kr. Vi vide, at den foreløbige Garantitegning i Efteraaret var paa over 6 Mill., og jeg gaar ud fra, at Sjællænderne have været sig deres Ansvar nogenlunde bevidst og ville til Dels vedstaa denne Tegning, saa at der kommer betydeligt mere ind end de 2 Mill. Lad os nu tænke os, at der kom 4 Mill. ind — hvad jeg slet ikke anser for usandsynligt; tværtimod tror jeg, at der kommer endnu mere ind. Saa kan man nøjes med 5 pCt. af den tegnede Garantikapital, idet man da alligevel naar at faa de 200,000 Kr. til Driftskapital. Og i Forhold til det store Tab og det store Krak, der er sket ved Bondestandens Sparekasse, vil jeg ærligt sige, at det er imod min Forventning, at Stats-tilskuddet ikke skal være over 4 Mill. Jeg havde ikke troet, man kunde naa at rejse Sparekassen med den Sum, og det glæder mig, at der er Udsigt til, at man kan naa at rejse den ved kun at ofre